

Wesley Erades (1991), Eerst Verantwoordelijk Verzorgende binnen Marente en HBO-opgeleid ICT specialist

'Er moet voorlichting gegeven worden op de MAVO en het ROC over de ouderenzorg, als men wil bereiken dat ook jongens vaker voor deze tak van zorg gaan kiezen.'

Wie ben je?

Ik ben Wesley, 28 jaar, ik ben getrouwd, woon in Leiderdorp en kom uit een echt 'zorg-gezin'. Mijn vader is als huismeester werkzaam in de huishoudelijke dienst van een verzorgingshuis en mijn moeder werkte jarenlang in de thuiszorg. Mijn broer heeft zich ontwikkeld tot maatschappelijk werker en mijn zusje is op het moment bezig met de opleiding tot verpleegkundige.

Waar werk je?

Ik ben al bijna twaalf jaar in dienst bij Marente, een grote organisatie in de ouderenzorg die allerlei locaties voor ouderen beheert en exploiteert in de regio Duin- en Bollenstreek rond Leiden. Ik ben daar op 17-jarige leeftijd bewust op een laag niveau begonnen, omdat ik eerst wilde ervaren of de zorg wel bij mij paste. Ik begon met een 1,5 jaar durend duaal opleidingstraject tot 'helpende' in de ouderenvoorziening Jeroen in Noordwijk. Ik vond het meteen leuk werk. Het was bijvoorbeeld fijn om per direct een salaris te verdienen en daarnaast in de praktijk al werkende weg te leren. Na mijn diplomering kreeg ik direct een vast contract en mocht, volledig vergoed door de werkgever, aanvullend de opleiding tot Verzorgende IG volgen. Tijdens die opleiding werd ik te werk gesteld op de afdeling voor jongere mensen met dementie. Dat vond ik razend

interessant. Je moet je maar eens voorstellen wat een slag het is voor een gezin, als een van de partners al jong dement wordt. Zulke mensen moeten al heel jong veel verlies verwerken en als professional heb je direct ook met hun kinderen te maken. Je moet steeds heel goed op ieders ontreddering reageren en anticiperen op de toekomst met het hele systeem rond de patiënt. Dat is zwaar werk, maar je krijgt er heel veel voor terug. Ik ben er een ander mens van geworden. Ik leef nu bewuster dan daarvoor: ik hou nog steeds van dezelfde dingen als waar mijn vrienden van houden die beroepen in de bouw beoefenen, dus ik ben beslist geen brave Hendrik, maar ik ben gevoeliger, denk meer aan de belangen van andere mensen en aan de vraag waarmee ik bijvoorbeeld mijn eigen

grootouders nog eens een plezier kan doen. Dat is eigenlijk wel een prettig soort beroepsdeformatie, vind ik.

Hoe komt het dat jij als verpleegkundige bent gaan werken?

Toen ik op de MAVO zat was ik het meest geïnteresseerd in biologie, terwijl mijn vrienden vooral gericht waren op economie of techniek. Het was wel even een confrontatie, toen ik in de zorg met maar twee jongens in een klas vol vrouwen bleek te zitten. Ondanks mijn teleurstelling over deze enorme kloof besloot ik voor de zorgsector te kiezen. En dat terwijl ik ook gewoon een echte 'jongensjongen' ben; ik houd net zo goed van stappen en zo.

Hoe werd jij als man ontvangen in de zorg?

Ik vind dat ik uitstekend ontvangen ben en me steeds verder heb mogen ontwikkelen. Toch heb ik niet de indruk dat ik me als man EXTRA heb mogen ontwikkelen; je hebt als man vaak alleen wat andere kwaliteiten en interesses zoals bv. technologie en ict. Ik zit gewoon bij een heel goede werkgever.

Op welke manier verschillen mannen van vrouwen in de zorg?

Vrouwen hebben andere kwaliteiten dan mannen. We hebben in de ouderenzorg de kwaliteiten van beide seksen nodig. Als man vind ik nieuwe technieken als domotica interessant om me in te verdiepen. Mijn vrouwelijke collega's zetten zich net zo goed in, maar dan voor de thema's die hen interesseren. Zij verdiepen zich bijvoorbeeld in de 'beleving' van de ouderen of bouwen mee aan een interessanter activiteitenprogramma. Ik maak deel uit van een groep eerste verantwoordelijke verzorgenden die zich elke maand opnieuw buigt over de vraag hoe we ervoor zorgen dat we de persoonlijke kwaliteiten van *elke* medewerker – van hoog tot laag - inzetten in de zorg die Marente de ouderen biedt. Zo hopen we meer gelijkwaardigheid te bereiken tussen verzorgenden van uiteenlopend niveau. Hbo-opgeleide verpleegkundigen heeft Marente alleen in huis op het niveau van de kwaliteitsverpleegkundigen; voor het overige zien wij HBOV-ers hier alleen gedurende de vier weken van hun opleidingsstage. Sommigen vinden het werk hier dan heel interessant. En dat is het ook.

Wie of wat inspireert jou het meest om in de zorg te blijven werken?

Het contact met de bewoners, mijn persoonlijke ontwikkeling en de kans die ik de laatste jaren kreeg om me op HBO-niveau te verdiepen in het bevorderen van de technische ontwikkelingen in de zorg. Die ontwikkeling gaat zo snel; dat vind ik heel interessant. Ik zou binnen Marente graag op een ander niveau en op grotere schaal bijdragen aan de kwaliteit van de verpleeghuiszorg, want mijns inziens kan dat door nieuwe technieken in te zetten. Het probleem is echter dat je, als je die techniek ook met succes wilt inzetten, medewerkers nodig hebt die de veranderingen kunnen hanteren. Daartoe moet je als management heel vaak juist het gedrag bekrachtigen waarin je medewerkers *iets anders doen* dan wat jij van hen verwacht had. Veel managers lukt dat niet en dan blijven de medewerkers op de gebaande paden lopen.

Waarop zal jij als je met pensioen gaat het meest tevreden terugkijken?

Ik denk dat ik vooral tevreden zal zijn als het me lukt om in de rol van kwaliteitsmedewerker een waardevolle innovatie in gang te zetten die op grote schaal werkt. Daarnaast zou ik tevreden zijn als het de verpleeghuissector als geheel lukt om - met gerichte voorlichtingscampagnes op de MAVO en het ROC - meer jongens aan het werk te krijgen in dit type zorg.

*Cecile aan de Stegge, Lectoraat Verpleegkundige Intramurale Ouderenzorg
29-01-2020*